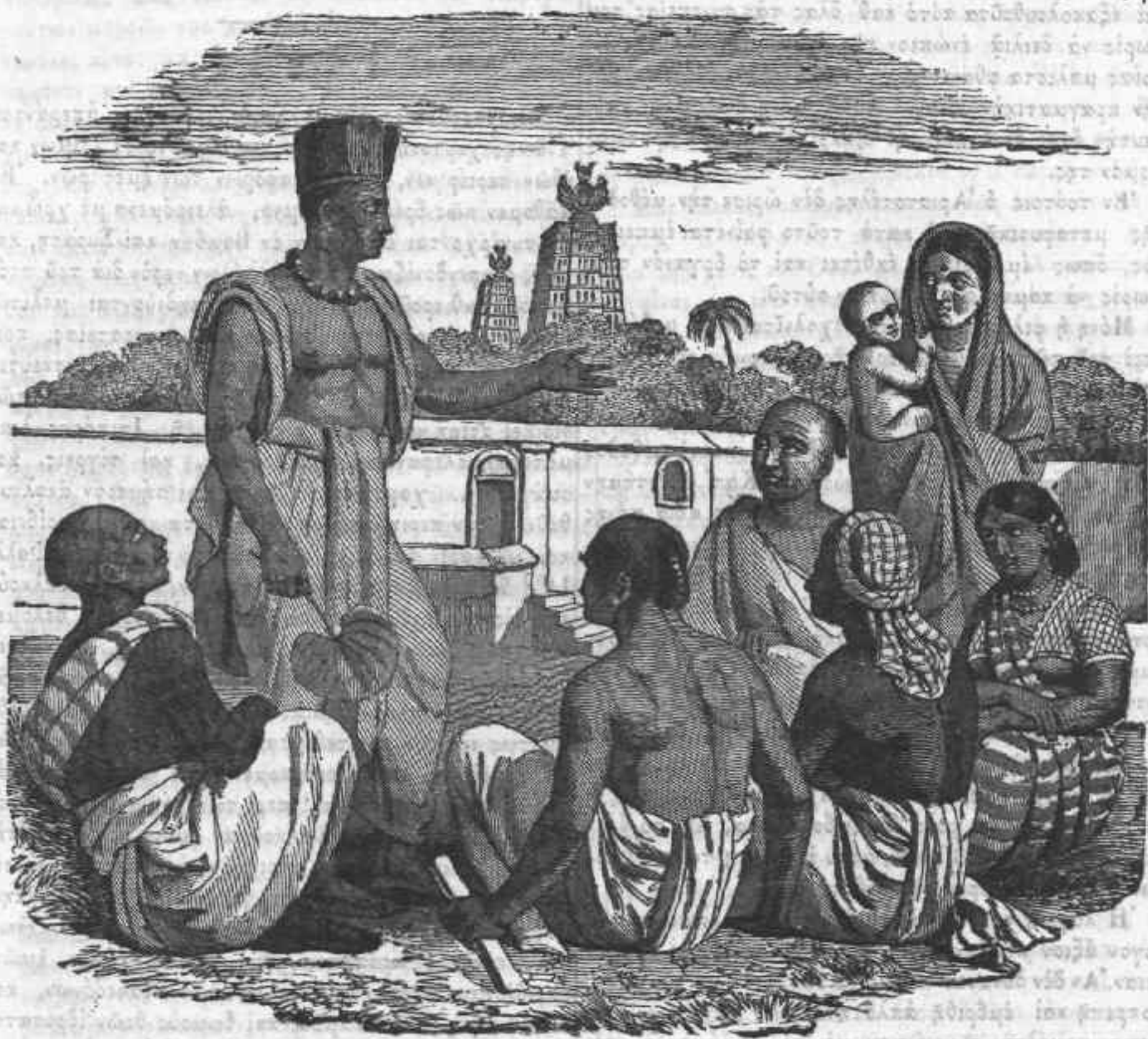

προσευχόμενοι μετὰ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως, «τὸ
δυσαιέκπτρον αἶσχος τῆς μιαιθείας ψυχῆς των.»

Μετὰ τὰ πλήθη ταῦτα ἱ: ἴδωμεν, ἐνταῦθα μὲν
νέον κείμενον κατεκκληχότα καὶ σχεδὸν ἄπνουν ἐπὶ
τῆς ἄμμου, καὶ παραυλαττόμενον ἀπὸ φίλον περίλυ-
πον, ἐκεῖ δὲ σεμνοπρεπῆ βραχμάν, ὅστις, ἐψιμαί-
θωράνον ἔχων τὸ πρόσωπον, τὸ στήθος καὶ τοὺς
ὤιους, καρηκομόων καὶ στεφανηροῶν, διδάσκει χαι-
ρονομῶν τοὺς παρακαθημένους, παρκαῖ τωρὸν βραχ-
μίνων ἀναπαυομένων ἐπὶ θρανίων ξυλίνων ὑπὸ τὴν
ἐκίαν φαθῶν καὶ φύλλων, καὶ πορρώτέρῳ φακίρας (1)
ῥυπαροῦ, καὶ γέροντα ψυχ-ῥῥαχούντα, μετακομισθέντα

Τοιαύτη ἡ ἀένναος ἀκηνογραφία τῆς ὄχθης τοῦ
Γάγγου ποταμοῦ!

«Χθές, λέγει ὁ ἡμέτερος περιηγητής, ἀπῆντησα
τὸν ἀσθενῆ νέον, καὶ εὐάματα ἰδὼν αὐτὸν ζῶντα,
ἐνῶ τὴν προτεραίαν ἦτο ἡμιθανής. Ὁ φίλος του δὲν
ἦτο πλέον κλητίον του. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκπληρώσας
καθῆκον ἀδελφικόν, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς συνήθεις ἐνασχο-
λήσεις του. Βραχμάν τι; ἐξελθὼν τοῦ κοινοῦ
λουτήρος ὁμοῦ μὲ τὸν πίθηκά του, ἀνεχώρει φέρων
αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων· ἀμφοτέρων δὲ τὰ μέτωπα ἦσαν
ἐρυθροβαρῆ. Ἡοὶ καὶ ποῦ ἐβλεπον ἀμάξας ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου, πλήρεις μεγιστάνων Ἰνδῶν, νέων, γε-

Βραχμάν ιεροκηρύττων.

εἰς τὴν ὄχθην ἐπ' ἐλπίδι ζωογονήσεως, καὶ νέον ἀναδυ-
θέντα καὶ ἱστάνμενον γυμνὸν ἀπέναντι τῶν ἀκτίνων τοῦ
ἡλίου, καὶ πομπὴν νεκρικήν, καὶ σμήνη ὄγκροτάλων, καὶ
γυπῶν καὶ ἄλλων σαρχοδόρων ὀρνέων συναγελαζομένων
περὶ τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῶν θνητῶν, καὶ ζωη-
ράς καὶ εὐλυγίστους βραχμανίδας, πορευομένας πρὸς
τὸν ποταμὸν διὰ νὰ λουθῶσι, καὶ τέλος καπνὸν, ποτὲ
μὲν ἀνυψούμενον ἐλικοειδῶς, ποτὲ δὲ ἐκτεινόμενον ὀ-
ριζοντίως, καὶ δισκορπιζόντα ὁσμὴν ἀποτρόπαιον, τὴν
ὁσμὴν σωματίων καιομένων!

ρόντων, μεγάλων, μικρῶν, ἐκ τῶν ἀσῆμων ἐκείνων
μεγιστάνων, εἴτινες κατοικοῦσιν εἰς τὰς δυσώδεις
συνοικίας τῆς παραδόξου μητροπόλεως τῆς ὀνομαζο-
μένης Καλκούτης. Ἐκ τούτων ἄλλοι ἐκάθηντο γυμνοί,
ἄλλοι ἦσαν βαθυπλόκαμοι, καὶ ἄλλοι ἔφερον κεφαλοδέ-
σμα θεατρικὰ πτερωτά, καὶ ἐσθῆτας λεπτὰς. Οἱ ὑπη-
ρέται, γυμνοὶ ἢ ῥακενῶνται, ἢ ἔτρεχον πλησίον τοῦ
ὀχλήματος πεζοί, ἢ ἐκρέμοντο ὀπισθεν αὐτοῦ, ἢ ἱστάντο
ὄρθιαι.

Περίεργος ἡ μᾶλλον φρικώδης εἶναι ἐορτὴ τις τε-
λουμένη πρὸς δόξαν τῆς θεᾶς Καλῆς. Τῆς θεᾶς ταύ-
της οἱ ὁπαδοὶ ὀνομάζονται τοῦχοι, καὶ τὸ πρῶτιστον

[1] Εἶδος δερβιτιῶ. ἡ μοναχὸν.